Als d. 24. februar, 2022

Kære venner.

Vi behøver ikke fortælle hinanden, hvor skræmmende det er. Jeg kunne ikke få mig selv til at tro det ville ske, og mente til det sidste, at Peter Viggo Jacobsen havde ret, når han sagde, at Putin trods alt var for klog til ikke at invadere Ukraine. Men selv om det er en dum beslutning, så skal vi ikke undervurdere den slagkraft, der ligger i en diktators mulighed for at manipulerer sit folk til at tro, at aggressionen kommer udefra. Og så længe Putin har sit folk med sig, kan hans krigsmaskine få katastrofale følger for Europa.

Verden har fået en ny dagsorden. Økonomisk og politisk skal der nu også styres uden om et galehus. Og hvad med Kina?

Hertil kommer klima- og biodiversitetskrisen, der kan få mange hundrede millioner til at migrere, og der er ingen planer for at undgå det. Tværtimod taler de fleste om vækst, der betyder *mere* handel og forbrug.

Mennesket har en stor veludviklet hjerne, der forstår sig på krig og grådighed, men ingen strategier for artens overlevelse... Sortsyn? Nej, overhovedet ikke. Sådan er natur. Det er ikke første gang i Jordens historie, at en art har ødelagt sin egen niche, men det er - så vidt vides - ikke ofte det er sket så hurtigt.

Vi har tit meget højvande. Her er vi ved Haslevgård Å´s udløb. Halvanden time før passerede jeg broen uden problemer, men på vejen hjem var det lige før vandrestøvlerne tog vand ind. Der er steder på kyststrækningen hvor folk bygger eller renoverer sommerhuse, helt nede hvor vandet står op. Det undrer mig, at kommunen giver lov og forsikringsselskaberne går med til det?

Drejebænk og hjemmeside

Ind imellem fortrædelighederne tusser jeg ud til drejebænken. Heller ikke her bliver alt som man kunne håbe. Men hvis blot én ud af ti emner bliver fine, er jeg tilfreds. Det *drejer* sig om at finde en klump med fine årer og smukke farver i kernetræet, og som ikke revner når det tørrer - eller træ med begyndende svampeangreb uden at være trøsket; sådan noget birk har jeg på lager, og det glæder jeg mig til at sætte jernet i.

"Den første ligner en urne," sagde Kirsten, "Men den midterste vil jeg gerne have stående." Den er drejet af Guldregn-træ. Desværre blev der ikke så mange gode klumper, men det er det smukkeste træ, man kan tænke sig. "Urnen" er Rødeg, den lille er Vinter- eller Stilkeg.

Min fod har fået det bedre. Det er stadig i humpegang, og tit har jeg gjort som Jeppe på Bjerget, slået til benene og råbt: "Gå i takt, i kanaljer!" Men den venstre vil hjem på sofaen, mens den anden vil med hunden på vandring. De har nu gået deres skæve gang så længe, at

ømheden har flyttet sig til knæ og hasemuskel. På ortopædkirurgisk Klinik fik jeg stakkelsmand da endelig medynk - og blokade - så nu ser jeg frem til bedre tider.

Kirsten laver vores hjemmeside. Det gamle egoalter havde sine svagheder. Hun elsker det, og hun kan sidde i timer med digital-klippe-klister-værktøjet, for at hendes humpemand – i kampen om opmærksomheden - kan få sine tekster udbredt til den undrende verden.

Det er synd for de rige.

Kun familier med en husstandsindkomst på mindre end 550.000,- kan få et engangsbeløb på 3750,- kr., hvis de opvarmer med gas eller el. Regeringen tænker ikke på dem der har store huse - som én af de mange glæder de rige har. Deres partier i Folketinget har naturligvis protesteret og gjort gældende, at det var langt bedre at fjerne afgifterne og give skattelettelser, så det igen bliver dem, der får mest ud af det; for de velbjergede giver det ingen mening, at de skal spare på energien. Eller bo i små huse.

Kirsten er fantastisk til at tage billeder. På morgenture er der oplagte muligheder, og hun ser – som her – lysets betydning for den stemning hun vil fange.

Som tidligere sagt har Statsministeren, der nu er mere grøn end rød, til gengæld lovet, at de fortsat skal kunne flyve på på indenrigsruterne. Det er lavstatus og urimeligt at bede vellønnede om at tage toget sammen med kassedamer, småbørnsfamilier og folk der pendler til- og fra udrejsecentre. Grøn, grøn og grønnere end rødt har som sagt lovet, at væksten skal fortsætte. Det er alt sammen kun en overgang, og teknologien sidder som duer på taget. Engang slår den til som en hockeystav, så vi fortsat kan opfylde de riges behov.

Tror de.

På strækningen mellem Ø Hurup og Als Odde er der en fantastisk natur. For fjorten dage siden blev jeg inviteret til et møde, hvor jeg skulle komme med gode ideer til, hvordan naturen her kan formidles og forvaltes. Det er senere blevet til det sammenskrevne forslag som nu ligger på vores nye hjemmeside.

Rige mennesker er ikke onde mennesker. De har blot et stort forbrug, og det skal grøn, grøn, og grønnere end rødt nok sørge for bliver muligt sammen med blå, blå og sortere end grøn.

Kirsten og jeg står til at få 3750,- kr. Så bliver vi også rige. Vi bruger årligt 3 flasker gas til komfuret, 6 m^3 brænde til masseovnen og 2700 kW strøm til varme og lys i pæren. Så for en gangs skyld får vi en bonus for at være sparsommelige med energien i bindingsværket. Det kan nogen måske lære af, mens de fleste sikkert smiler som en kattebakke af foragt; blot tanken om at droppe flyveturen i ferien er for mange en umenneskelig askese og et indgreb i tilkæmpede rettigheder. Så hvad kan det nytte at spare et par kW-timer derhjemme….?

Også et af Kirstens mange billeder. Det uskarpe får det til at ligne et maleri.

…...Under opvasken funderede jeg over proportionerne i det jeg har skrevet. På sådan en dag. Et eller andet sted hænger det måske alligevel sammen. Nu bliver energipriserne sikkert for alvor høje. Allerede her til aften var gasprisen steget med 60 % og olieprisen var også røget i vejret. I bedste fald kan det sætte skub i produktionen af vedvarende energi. Putin er rablende gal og kan finde på hvad som helst, og Europa *må* ikke være afhængig af russisk gas.

Snart kommer foråret. Vi har længe haft vintergækker og erantis over alt i haven. Påskeliljerne er skudt ud af jorden, og knopperne på træer og buske er så alt for store til endnu en frostperiode. Selv solsorten har forsøgt sig med lidt melankoli – lidt forkølet, måske, men dog en begyndelse på den skønneste tid på året.

Varmeste hilsener fra

Kirsten og Jørgen